

Berkhout, juli 2020.

Beste leden van de Vrouwen van Nu Berkhout en Bobeldijk

De coronatijd betekent voor mij mooie, maar ook moeilijke dagen. Bij het begin van de lockdown zaten we midden in de lammerentijd. Dat gaf variatie. Veel mensen stopten bij het hek om de kleine lammetjes te zien die op het erf liepen. We maakten op afstand een praatje. Jammergenoeg kon ik nu geen lammetje voor ze vasthouden om te aaien en al het gezellige koffiedrinken met kennissen die langskwamen met hun (klein)kinderen bewaren we maar weer tot volgend jaar.

Het leek wel, nu dat “de wereld wat kleiner werd” men meer oog en tijd had voor deze dingen in de buurt, zo druk was het soms.

Moeilijk was dat de gezondheid van mijn broer eind maart met sprongen achteruit ging. Na vier jaar strijd is hij 30 mei overleden. Z'n vrouw en twee dochters hebben hem thuis verpleegd.

Ik ging alle weken een keertje langs, maar verder kwam er, door de corona, bijna niemand. Het was moeilijk dat ze voor de uitvaart zoveel namen van de fam./vriendenlijst moesten schrappen, terwijl hij bij velen uit het hele land bekend en geliefd was.

De afscheidsplechtigheid heeft thuis plaatsgevonden in de grote stal. De kleine groep familie en vrienden zat op gepaste afstand, maar toch was het een “warme” bijeenkomst. Met alle ruimte voor mooie woorden en muziek. Daar zie ik met een goed gevoel op terug. En het is toch ook wel heel bijzonder dat de uitvaart op de plek is waar je geboren en opgegroeid bent, gewerkt hebt en gestorven bent.

Ik besef wel dat nu mijn broer overleden is en twee jaar geleden mijn jeugdvriendin ik niemand meer heb om mijn jeugdherinneringen mee te delen.

Leuk was het om weer een keer met het “oud” bestuur bij elkaar te komen. Ongeveer 40 jaar geleden zaten Annie Nobel, Bets Godvliet, Aaf Beemsterboer, Tinie Japies, Hannie v/d Hilst, Dicky Moerman en ik met elkaar in het bestuur van de Plattelandsvrouwen. Annie en Bets zijn overleden en Aaf woont al jaren in de Berkenhof. De traditie om twee maal per jaar een middag bij elkaar te komen bestaat nog steeds. De volgende keer gaan we het een beetje “vieren” met een etentje.

Twee weken geleden heb ik een mooi weekend gehad met mijn kleindochter. Als de kleinkinderen 10 jaar worden mogen ze iets uitkiezen waar ze naar toe willen en dan gaan

we ook een nachtje slapen in een hotel. Amber was in april 10 geworden en qua corona leek het me nu wel veilig genoeg. Ze wilde graag naar Corpus bij Leiden en de volgende dag zijn we naar het Huis van Hilde in Castricum geweest. Ze is nogal geïnteresseerd in geschiedenis. We hebben overnacht in een hotel aan de kust. Alles met afspraken en tijdslots. Dit kon allemaal met de auto. Het was superleuk om zo twee dagen met elkaar op te trekken. Vijf jaar geleden heb ik een bridgecursus gevolgd. Het bridgen bij de club ligt nog helemaal stil. Ik moet nog zien of we in september weer kunnen starten. Wel kaart ik sinds een paar weken weer met een groepje thuis, heerlijk is dat.

Alle contacten mis ik wel heel erg. Mijn man Arie is er wel om tegenaan te praten, maar dat is toch anders. Gelukkig passen we nog wel iedere week een middag op twee kleindochters en de voor-en groentetuinen zorgen ook voor veel afleiding.

Verder waardeer ik het heel erg dat "ons" bestuur ons regelmatig met iets verrast, zoals nu met de juli-kalender.

Ik hoop dat we weer gauw met zijn allen, gezond en wel, bij elkaar mogen komen.

En omdat het fijn is dat we er de laatste jaren veel nieuwe leden bijgekregen hebben geef ik de pen door aan Margreet Kuiper.

Hartelijke Groeten vanuit de Grootweg
Gerian Helder-Dekker

we houden
contact
vrouwen
van nu